

Finansplanen var i år mycket mager vad beträffar framtida skattepolitiken. En komplettering har ju nu kommit genom överenskommelse mellan partierna, och propositioner med förslag till ökad punktbeskattning väntas inom kort.

På den direkta beskattningens område kommer, såvitt man nu kan bedöma, endast ett fåtal förslag till riksdagen. Hittills har framlagts förslag till ändring i KL innebärande rätt till ortsavdrag och vissa allmänna avdrag i annan kommun än hemortskommunen. En kort redogörelse lämnas nedan.

Nya regler om avskrivning på oljeanläggningar m. m. har förutskickats. Vidare kan förslag väntas om lagändringar baserade på den utredning om skatteproblem i samband med jordbrukets arrondering, med lantmäteriförrättningar och med vissa nyttjanderättsupplåtelser, för vilken utredning redogörelse lämnades i föregående häfte, s. 29 f.

En sjömansskatt av något annan utformning än den nuvarande avses skola införas.

Ändrade regler om deklarationsskyldighet för förmögenhet har också förutskickats (jfr RN:s skrivelse till finansministern, skrivelse intagen i detta häfte). Fullföljdsbegränsning i skattemål behand-

las i en nu framlagd proposition (se nedan).

Åtskilliga nya dubbelbeskattningsavtal kommer att föreläggas riksdagen för godkännande.

Arvskattesakkunnigas förslag till ändrad dödsbobe beskattning avses skola läggas till grund för proposition till årets riksdag.

Ortsavdrag m. m. i annan kommun än hemortskommunen.

Genom omläggningen av den kommunala fastighetsskatten till en del av den kommunala inkomstskatten möjliggjordes att ortsavdrag kan utnyttjas även mot garantibeloppet. Principiellt borde ytterligare ett steg ha varit motiverat, nämligen att låta de allmänna avdragen avräknas från garantibeloppet. Man valde emellertid icke denna väg. I stället avses merbeskattningen av fastigheter så småningom helt skola upphävas.

I proposition nr 42 framlägges nu förslag till att skattskyldig, som åtnjutit inkomst i annan kommun än hemortskommunen och vars inkomst i hemortskommunen icke förslår till utnyttjande vid den kommunala inkomsttaxeringen av ortsavdrag och allmänna avdrag enligt 46 § 2 mom. KL, skall äga rätt att avräkna

återstående del i den andra kommunen. Avdraget för nedsatt skatteförmåga kan däremot icke utnyttjas i annan kommun än hemortskommunen.

Fullföljdsbegränsning till regeringsrätten.

Antalet till RR fullföljda taxeringsmål har under åtskilliga år starkt stegrats. RR:s balans av oavgjorda sådana mål har till följd härav ökat betydligt och utgjorde vid årsskiftet 1957—1958 5.450 mål. Under flera år har, trots stegrad avarbetning, en avsevärd eftersläpning med taxeringsmålen avgörande blivit oundviklig.

Mot bakgrunden härav föreslås i proposition nr 32 att fullföljd av talan i skattemål från KR till RR skall begränsas i viss anslutning till vad som nu gäller vid fullföljd av talan till högsta domstolen. Fullföljdsbegränsningen skall ernås genom en beloppsspärr, summa revisibilis, differentierad med hänsyn till målets ekonomiska betydelse för den skattskyldige. Fullföljdsspärren tar sikte på sådana mål, där KR:s utslag, såvitt det gått klaganden emot, avser enbart fråga om höjning eller sänkning av inkomst- eller förmögen-

hetstaxering. Besvärstalan i inkomsttaxeringsmål får icke, utan att RR meddelat parten tillstånd därtill, upptagas till prövning, om vad parten tappat i fråga om taxerad inkomst icke uppgår antingen till minst 500 kr. och tillika minst en tiondedel av den taxerade inkomsten eller också till minst 5.000 kr. I mål om förmögenhetstaxering skall vad parten tappat uppgå till minst 50.000 kr.

Prövningstillstånd för mål som ligger under beloppssgränsen skall enligt förslaget kunna meddelas om det för enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning är av synnerlig vikt, att talan prövas av regeringsrätten (prejudikatdispens), eller parten visar, att talans prövning eljest skulle ha synnerlig betydelse utöver det ifrågasvarande målet (intressedispens).

Från fullföljdsbegränsning undantas eftertaxeringsmålen samt huvudparten av de mål, i vilka klaganden kan åberopa omständigheter som grundar extraordinär besvär rätt.

De nya fullföljdsreglerna skall enligt förslaget träda i kraft den 1 januari 1959 men skall inte tillämpas på taxeringar, som verkställts enligt den äldre taxeringsförordningen.